

عنوان مقاله:

طراحی پل فرهنگ با تکیه بر ارتباط بین معماری قدیم و معاصر دزفول

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

حمیدرضا صارمی - استادیار گروه شهرسازی دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس تهران، ایران

منصوره السادات امینی نژاد - دانشجوی مقطع ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی بروجرد، ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش ضمن طرح و بررسی بحث هویت ایرانی، به بررسی پل های قدیم و دلیل موفقیت آن در بین ایران و البته جهانیان و به دلایل عدم موفقیت پل های امروزی در بین افراد استفاده کننده می پردازد. این پژوهش به روش توصیفی تاریخی و تحلیلی و از طریق مطالعات کتابخانه‌ای و تحقیقات میدانی (مصاحبه، مشاهده و کروکی) و از مطالعه چندین نمونه پل های مشهور ایران و دنیای امروزی و پایان نامه های مرتبط صورت گرفته است. آنچه پل فرهنگ را به مجالی برای توقف و تجمع تبدیل می کند (چنانچه ایده طراح آن هم بر این امر استوار بوده است که آن را مانند پل خواجه در اصفهان تنها محل عبور نبینند) مکان یابی آن است. این پل با قرارگیری در محلی استراتژیک توانسته است استعدادی طبیعی از ساختار زمین شهر دزفول را نمایان کند. این استعداد که همان فرصت دادن چشم اندازهای جامع از شهر است، در این پل به صورت بالفعل بروز می یابد. پل فرهنگ به عنوان یک فضای جمعی بیش از آن که به جوانب فیزیکی و کالبدی متکی باشد، فضایی ادراکی و نمادین است؛ ادراکی حاصل از تماشای شهروندان و به ذهن سپردن منظره شهرشان. موقعیت ویژه این پل در سطح رودخانه دز، پتانسیلی بالقوه از این اراضی را به یک ویژگی بالفعل تبدیل کرده است

کلمات کلیدی:

پل، معماری معاصر، معماری سنتی، هویت، اصالت، تعامل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/509527>

